

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrta leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrta leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 14. junija.

Kakor g. Klun v „Vaterlandu“ že pet let pripoveduje vsak teden posebej, da mi čedalje in dalje večvpljiva izgublamo, tako, da bi ga bili morali že davnaj vsega izgubiti, in bi bili že zdavnaj mi vsi mrtvi, ko bi ta dopisnik pobožen lažnjivec ne bil — tako tudi nemško-ustavoverni listi vsaj vsake kvatre po enkrat vedo povedati o neozdravljivem razpoku v naši narodni stranki.

Tako smo tudi v zadnjem času čitali več dopisov in sestavkov v nemških novinah o naših slovenskih notranjih razmerah ter o „mladoslovincih“. Nemški zapečnikarski „spießbürger“ je lahko, enake sestavke bravši, sodil, da bode en del slovenske stranke kar jutri z godbo in zastavami v centralistični tabor prešel in daroval malikom decemberske ustave in nemške hegemonije.

Res je, škoda da je res, ka so v naši narodni stranki dve frakciji, katerih ena (nam in našemu listu protivna) je postavila na svojo geslo: „rajši nemčurja kakor liberalnega Slovenca,“ ki govori že samo o „tako imenovani“ narodnosti, ki začenja (glej zadnjega „Gospodarja“) pobijati idejo našega narodnega zedinjenja, katero smo s težavo in žrtvami v vsem narodu že vcepili, in katero smatramo za program svoje bodočnosti.

Mi, stoječi na slovenskem in slovenskem narodnem stališču moremo obžalovati, da se tako kolikor toliko moči cepijo, — ali od našega dosedanjega pota nas vse to ne odmakne. Tudi vemo, da „se juha ne je

tako vrela kakor se kuha.“ Oni, ki so izrek storili, da jim je ljubši nemčur od liberalnega Slovenca, bodo se še kesali tega izreka, in oni, ki so začeli naš narodni program podirati, da bi nekega nemškega „pravnega“ namesto njega postavili, bodo že sprevideali, da nameravajo proti vodi plavati, kar ne pojde.

Nemci za sebe iz vseh teh razmer ne bodo imeli nobenega dobička. In če pričakujejo kake zveze od naše strani, motijo se, ker podloga njihova nij naša. Oni zvezo razumevajo samo tako, da bi mi narodni program pustili, in se z nekoliko nemško liberalnimi frazami postavili na stališče centralizma, da bi torej mi dali vse, a dobili nič.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. junija.

Konfiskacije in tiskovne pravde so na dnevnem redu pod našim liberalnim ministerstvom. Te dni je bil v Pragi celo nedolžni pedagogični nemški list „Blätter für Erziehung und Unterricht“ konfiskovan, ker je pisal o Bobies-ovi stvari in grajal ministra Stremaier-ja. V Litomericah pa je bila tiskovna pravda, pri kateri je urednik nemškega lista v Toplicah bil za nekrivega spoznan.

V **Lvovu** je na mestu Ziemialkovskega bil za mestnega župana izvoljen notar in dosedanji županov namestnik Jasinski, za namestnika pa dr. Madejski — oba z veliko večino glasov.

Gališki minister Ziemialkowski ima tisti delokrog, kakor nekdanj Groholski. Tedaj se mora vsaka stvar, katera zadeva Gališko,

njemu predložiti v pregled, predno se sme odposlati. Ako se ministru stvar ne zdi dobro rešena, ima pravico, jo še enkrat spraviti pred ministerski svet.

Na **Gališkem** vsak volilnih odborov na svojo roko dela. Slišalo se je sicer, da se bodo Rusini z židovi zedinili in složno delali za ustavoverne kandidate, pa ta zveza se nij zgodila in tudi nij verjetna. Judovski centralni volilni odbor se tudi niti z vzhodno-niti z zapadno-gališkim odborom ne bode združil. Zapadno-gališki centralni volilni odbor misli v 26 okrajih postaviti okrajne odbore in je zaradi tega v dogovor stopil z večjimi posestniki dotičnih okrajev.

Ogerski poslanec Csernatony je finančnega ministra, Kerkapolyi-a zopet enkrat interpeloval. Trgovci iz Segedina in zagrebska trgovska zbornica so namreč se neposrednje obrnili do avstrijskega finančnega ministra Pretis-a za denarno pomoč in podporo. Pretis je uslišal to prošnjo. Csernatony deje, da je to škandal in da ima Pretis zatuhnene namene, ker je pomagal trgovcem. Poslanec vpraša finančnega ministra, kaj misli storiti proti temu vsiljenju tuje vlade. Csernatony tedaj nij mnenja onega slavnega državnika, da se denar vzame, kjer se dobi.

Vnanje države.

Nova **francoska** vlada je odstranila poslednjega veljavnega republikanskega generala Chanzya s tem, da je imenovan z dekretom od 8. junija za generalnega guvernerja v Algeriji. Narodna skupščina bode pred razidom še razpravljala postavbo o ljudskih šolah. — Meščani mesta Lijona so dali novi vladi nezaupnico s tem, da so pri novih volitvah v občinski zastop volili same radikalce, akoravno se je volilo že po novi postavi po okrajih, in je general Burbaki porabil ves vladni aparat, da bi tak izid volitev odvrnil.

Listek.

Nedeljska pisma.

I.

„Blagor onim, ki so nedolžnega srca; zemljo bodo posedli,“ piše evangelist Matevž v petem poglavju od četrte do pete vrste, in izkustvo, oh britko izkustvo, dostavlja: „Gorje človeku, ki ne brzda svojega jezika, kajti od vsake besede bode dajal odgovor, in od vsacega glasu, ki prihaja preko njegovih usten.“

In verjemite mi, blaga gospica, ko bi bil jaz prej vzel ono sveto knjigo v roke, gotovo bi bili Vi uže davnaj brali, kako moje pismo v teh predalih, kajti jaz bi si bil prav živo zapomnil ovi zlati nauk, in gospod Ahčin in gospod urednik — naj zadnji ne zameri, da ga spravljam v tako družino — bi bila oba zadovoljna z menoj. Ker pa sem jaz v svojej brezglavnej radikalnosti zametaval vsako pohlevno besedo, ter menil, da moram prodreti, došla me je urno stopajoča osoda — in v onem lepem

času, ko je zlati majnik razsiral svoje duhteče cvetje po belem svetu, ter je prežvičgaval rumenokluni kos o golej ljubavi — oh srečni spomini — tedaj so konfiscirali moje prvo pismo do Vas, draga gospica. Nikari ne mislite, da sem tarnal, da sem točil solze, ne ne — vsaj

Najina ljubezen nij
Kot rožica na gori,
Ki dan na dan se prerodi
V izhajočej zori;

temuč vzel sem svojega in Vašega ljubljenca — se ve da še le za Mirza Schaffyjem — našega Boris Mirana in bral njegov ohrabrojoči izrek:

Kakor svoje jaz gorjé,
Vsak gorjé naj svoje nosi.

Prijel sem za pero, in pisal sem Vam drugo pismo, pa tudi sedaj — zlati majnik je bil uže dokončal svoj tek in pisani rožnik je plel rudeče svoje vence po vrtilih in travnikih — da, tudi sedaj sem propadel nemilej osodi; kajti konfisciral me je urednik „Slov. Naroda“ prej, nego je bilo to mogoče služabnikom večne pravice. To je

velik cenzor, velik reakcionar, ta prijatelj urednik!

Zato pa sem se pokoril in geslo mojih pohlevnih pisanj do Vas, blaga gospica, so postale zlata vredne besede evangelistove: „Blagor onim, ki so nedolžnega srca!“

Po vrhu pa je denes še nedelja, in moje pismo nedeljsko; ne pristje se mi torej, da bi vmesil mej denašnje praznične občutke, kakova borna premišljevanja, ki bi bila morda pripravna, zakriti jasno duševno nebo s črnimi oblaki, nosečimi ognjene strele, divje nepobožne strasti — ne ne, jaz hočem nedeljsko nedolžen biti.

Pa kaj mi vse to besedovanje pomaga; vsaj vem, da me bode takoj kaka ljubljanska trejalka — neumrlega Preširnovega spomina — razupila ko volka v ovčji koži, ki lazi okolo, da bi koga požrl, hudi jeziki bodo planili po meni, in ko bom prilezel zopet iz ovih brezzobih čeljusti, ne bo več dobre trohice na meni.

Vsaj še našega naj mlajšega barona Kranjskega — vsaj ga poznate gospoda Korgl-na — nijso pri miru pustili, temuč dejali

Italijanski parlament je sedaj tudi v neprijetnem položaju, da časi ne more sklepati, ker manjka poslancev. Vsled smrti Rattazzijeve, ki je bil poslednji čas duša italijanskega parlamenta, so stranke postale negotove. Misli se, da bi zbor v takej situaciji dovršil vse vladne predloge, nego bode najbrže prej odložen. Sedaj se razpravlja silno važni načrt za brambo Italije proti vnanjim sovražnikom. Mnogi Italijani se namreč boje, da bi vsled kakih političnih prememb ne izgubili zopet komaj pridobljene svobode, zato se hočejo za časa zavarovati. Izvoljen je bil v ta namen parlamentarni odsek, ki je sedaj končal svoje delo. Dotično poročilo obsega štiri dele. Prvi del, katerega je izdal poslanec Tenani, govori o brambi prehodov čez Alpe, v kateri namen se bode zidalo 20 novih fortov, 11 na francoski in 9 na avstrijski meji. Popravile se bodo tudi štiri že zidane trdnjave, tri pa ohranile v sedanjem stanu. Drugi del, izdelan od prejšnjega ministra general Bertole-Viale določuje naprave v brambo poluotoka. V ta namen se bodo zidale tri nove velike trdnjave, med njimi utrjen tabor v Rimu, pet trdnjav se bode popolnem prezidalo in dvanajstero popravilo. Tretji del, ki določuje naprave za brambo bregov in otokov, je izdelal poslanec Maldini, ki je strokovnjak v tej zadevi; četrtega, ki nasvetuje železnice, ki bi se imele napraviti v ta namen, pa poslanec Depretis.

List „Osservatore Romano“, organ papeževe vlade, prinaša vsled poslednjega govora kneza Bismarka v nemškem državnem zboru silno oster članek, v katerem z najhujšimi izrazi obsoja Bismarka in ravnanje pruske vlade v cerkvenih zadevah.

Turčija dela čezdalje več skrbi onim vladam, katere bi rade podaljšale gospodstvo Mohamedanov v Carigradu, ker se boje, da po razpadu Turčije posedejo to važno mesto Rusi, ter postanejo tako po besedah Napoleona I. gospodarji sveta. Vlada v Carigradu postaja zmirom brezumnejša. V enem letu je imel sultan Abdul Aziz tri velike vezirje, pet finančnih ministrov, sedem ministrov mornarstva in sedem policije. Tudi paše v pokrajinah se zmirom menjajo, pa vse nič ne pomaga, ker je stanje cesarstva vseskozi gnjilo in pravi škandal za civilizirano Evropo. Pod vezirjem Mahmudom so sultanovi adjutanti kar iz ladij sprejemali državne denarje, ki so prišli iz pokrajin, ter je vlekli v se-rail. Mithad paša je odstopil že čez dva meseca, in sedaj pod starim nezmožnim Mehmed Rušdijem tudi nič bolje. Po tem takem ni čudo, da se nekdanja Turčija podložne dežele, ki so se posebno v začetku tega sto-

letja nekako osvobodile turškega jarma, skušajo odtrgati popolnem. Tako je bil zadnje dni egiptovski podkralj Khedu v Carigradu, kjer je s svojo diplomatsko spretnostjo in najbrže tudi z denarji dosegel še večjo neodvisnost, nego jo je imel do sedaj. Srbija se povzdiguje čezdalje bolj, in politiki ji prisojajo rolo jugoslovanskega Pijemonta. Povsod na Turškem se kažejo znamenja, da se bodo morali stari, nezmožni Turki umakniti kmalu novim krepkim narodom.

Dopisi.

Iz Idrije 12. junija. [Izv. dopis.]

Ves teden je že tukaj razburjenost ljudi jako velika. Kar stari g. Lipold želi, to je dosegel. Pred njegovim imenom se trese vse. Mati pravi otroku: Sinek uči se pridno, da ti ne bo treba tukaj kruha iskati, kjer so živeli tvoji pradedje toliko in toliko let, da se bodeš ognil možu, ki nam žuga s pogubo. Mož toži svojemu tovarišu, kako trdeje mu gre dan za dnevom, odkar odtrgujejo rudarjem še te male poboljške, ki smo jih imeli pred prejšnjimi svétniki. Fant nagovarja fanta: pustiva delo ter pojva po svetu, vsaj se tudi drugod živi in rudarji so povsod boljše plačani nego v Idriji. Vse to prouzročuje naš nekdanji slovenski poslanec, gospod Lipold.

Pravila naše bratovščine hoče g. L. tako prenarediti, da po novem dobi iz nje na posodo kopač: 10 gold.; gonilec: 8 gold.; pahač: 6 gld.; v pravilih pa stoji, da se črez 20 gld. nema izposoditi. Tedaj za toliko nam hoče stari pravico kratiti. Pri tej priložnosti opominjamo Vas „bratovski možje“, da ne pozabite, da je Vaša dolžnost rudarje zagovarjati, da Vi pokažete g. Lipoldu in njegovim izvoljenim, da imate Vi prvo besedo.

G. Lipold! sivi lasje so Vam priča, da Vas nosila ne bode več dolgo zemlja. V času svojega bivanja v Idriji niste nam niti za en las dobrega še storili, akopram je bogata Vaša glava prečudnih naklepov in namer. Hočete li še vedno ta pot hoditi? — Kam bomo šli mi s kravami? — Vrtov, polja, travnikov, gozdov nemamo svojih; zakaj pa Vi ne daste prevelic vrtov za Vas presvi-

tlemu cesarju nazaj, ako za Njih Veličanstvo tako skrbite, da hočete vzeti rudarjem cesarsko pašo? — Kaj bi Vi rekli, ko bi Vaše krave ne imele hrane in ko bi kdo Vašo plačo zmanjšati hotel? — S čem bomo krili hiše, če nam odtegnete tudi les, koji nam je izrečen, kolikor ga potrebuje hišnik za streho, žleb in stranišča? — Vas in g. Onderka je on nad Vama blagodaril z lepim številom otrok — menita li, da bosta zagotovila tudi tem prihodnost? — G. Lipold! Prepričajte se vendar sami enkrat, kako žive rudarji; pojdite v njihova stanovanja, povprašajte, koliko „podmetanice“ na dan snedo — prepričani smo, da Vas bode njihov stan premislil. Verjemite nam pa tudi, da boste Vi odgovor dajali, ako se nesreča zgodi v Idriji.

Domače stvari.

— (Dramatično društvo) ima denes, kakor je bilo že v našem listu povedano, občni zbor. Program je: 1. Prvosednikov ogovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Volitev prvosednika, blagajnika in 10 odbornikov. 5. Posamezni predlogi družabnikov.

— (V mariborski kmetski skupini) kandiduje za državni zbor penzionirani stotnik Seidl, kateri se je dal od nekaterih slovensko-bistriških volilcev za kandidata razglašati. Kakor se pa zdaj kaže, Seidl v ustavovernem taboru nij bolj priljubljena oseba, nego prijatelj njegov Brandstetter. Kajti v „N. Fr. P.“ beremo dopis iz Maribora, v katerem se gorko priporočuje za kandidata v mariborski kmetski skupini g. Franc Perko, bivši oskrbnik grofa Brandis-a, sedaj ud deželne komisije za uredbo davka. „N. Fr. P.“ hvali posebno to nad g. Perko-m, da je zmožen slovenskega jezika, bi tedaj lahko dobil mnogo (?) glasov, ki bi sicer pripadali narodnemu kandidatu. Kandidaturo Brandstetter-ja za mestno skupino je pri shodu volilcev v Mariboru priporočal dr. Mihelič iz Ptuja in tudi nekoliko mariborskih volilcev se je že za Brandstetter-ja izreklo. Tedaj je pričakovati hud volilen boj v mestni in kmetski skupini mariborski.

so, da mož ne posvečuje nedelje, temuč da je, ko je bil še deželni načelnik kranjski, neko nedeljo par volov prodajal mesarju v svojem bureau na lontovži, med tem ko je čakala znana deputacija pred vratmi. Trejalke so dejale, da je to greh zoper tretjo božjo zapoved, neki muhasti „liberaluh“ pa je spoznal, da se tamkaj vendar sme par volov prodati, kjer se je vže toliko enakih živinčet iznašlo. Gospica, jaz sicer enacih slabih dovtipov ne prenašam rad po svetu, a tega sem Vam vendar navedel, vže zaradi zlate resnice, na katero se opira. Torej — oprostite! —

Kako sva mi dva vendar srečna, blaga gospica! Ne, da bi se nama izpolnjevale vse želje, — oh vsaj naj gorkejša se ne more spolniti, in tako imava vsak svoje gorje, — pa srečna sva, ker živiva tako oddaljena od ovih bornih homatij, ki se vvijo dan na dan po krajih, ki jim pravijo: mesta. Vi bivate tam na prekrasnem Gorenjskem, v kraji, kjer se človek nauči ljubezni do domovine, in Vaše srce pije oni sladki mir, ki obdaja veličastne kipe naših gora, in nobeni ostudni prizor ne kali Vaše zadovoljnosti.

Meni pak se v enakem lepem kraji sredi vesele pomladi vse misli vrtijo le o Vas, in k meni ga nij glasu o onem divjem „boji za obstanek,“ — ki se vrši brez dovršitve po celem širnem svetu in kateremu so v njegovo goljufno opravičenje dali posilno pismo občne njegove nujnosti.

Tako, blaga gospica, sva srečna oba, in na Vaših krasnih ustnicah igra smehlaj vzvišenosti, kadar čujete, kako se tamkaj v beli Ljubljani bojuje in muči gospod dr. Costa s tako špartansko hrabrostjo za svojo sveto hegemonijo, in kako ljubi on naš rod, da pošilja svojega edinorojenega — ne, ne, pardon! — svojega podlega služabnika „Brenceljna“ med svet, da se ne izgubi nihče, kdor veruje vanj, temuč ima večne zasluge pri nesvetem očetu. Ravno tako pak se muči in bojuje gospod Karel Dežman, ter pošilja svoj edinorojeni „Tagblatt“ med svet — z istim namenom.

Gospica! Ako povem tema možema, kako krasno je Vaše nježno lice, kako čarobno gledajo Vaše črne oči po celem svetu, in s kako nemirno radostjo navdajejo vsakega, ki more vanje svoj pogled upreti, —

gotovo mi ne bodeta zamerila, da sem nju proti Vam omenil. Kajti spomnila se bosta onih sladkih časov, ko tudi nju (?? Stavec). Srečalo je tako solčno, tako milo — žensko lice, Da vsa zemlja več ga nima, koder jo nebo pokriva — in v svoje opravičenje bode dejal vsak:

Al' je čudo, da je mene tud' zmotilo — žensko lice?

Baptista.

Plašč.

Obraz iz uradniškega življenja v Petrogradu.

(Ruski spisal Nik. Vas. Gogol; poslovenil L. Gorenjec-Podgoričan.)

(Dalje.)

Ali zmirom so na svetu taki ljudje, katerim je svetu še neznamenita oseba uže oseba — znamenita. A skrbel je, da bi svojo znamenitost povečal z mnogimi sredstvi; zlasti je odredil, da bi ga nižji uradniki čakali uže na stopnicah, ko gré v uradnišče; da bi neoglašene nikogar ne smeli pustiti k njemu, temuč da bi se vse vršilo po najresnejšem redu; vpisovatelj (registrator) — da bi to ali to oglasil gubernskemu tajniku, gubernski tajnik titularnemu svétniku ali komu drugemu po rednosti, in tako po vrsti — da bi glas

— (Mariborski „Lehrerverein“) je imel pod predsedstvom Schaller-ja izvanredno sejo in po ostri debati sklenil, poslati zaupnico g. učitelju Bobies-u. Predsednik je tudi predložil načrt adrese do ministerstva o tej stvari. Gimnazijalna profesorja dr. Standfest in dr. Wretschko nista bila za tako addresso in je poslednji vsled gori imenovane sklepa iz društva izstopil. Laže je vladi denuncirati, kakor oponirati.

— (Nova postaja „Wind. Feistritz“) na južni železnici med Pragerskim in Poličanami je že skoraj dozidana. Tudi nova cesta, katera pelje od te postaje naravnost preko doline do mesta, bode kmalu dodelana. Cesta ima širok tir za vozove in še poseben tir za potnike. Postaja se bode, kakor slišimo, tekom prihodnjega meseca odprla in je potem mesto za pol bližje železnici, kakor sedaj. Stroški za cesto so sicer veliki, pa tudi korist za mesto in njegovo okolico je neprecenljiv, ker bode odslej lahko v $\frac{1}{4}$ uri do železnice priti v tem, ko je dozdaj v Pragersko ali Poličane skoraj cele ure trebalo za vožnjo. Zato je mesto po pravici veselo nove železniške postaje.

— (Iz Loža) se nam piše: Zavoljo neugodnega vremena bode veselica pod milim nebom loške čitalnice mesto 15. še le 22. junija.

Odbor.

— (Družba sv. Mohora.) „Besednik“ piše: „Obširni imenik letošnjih udov družbe sv. Mohora je sklenen in se pridno tiska. Podamo tu kratek pregled družnikov po raznih škofijah, ker številke najbolj živo pričajo o sijajnem napredku tega najlepšega narodnega zavoda. Pomnožilo se je število udov po vseh krajih in šteje: 1. goriška nadškofija 1579. 2. krška škofija 2235. 3. lavantinska škofija 7784. 4. ljubljanska škofija 7690. 5. tržaško-koperska škofija 1194. 6. senjska škofija 109. 7. sekovska škofija 89. 8. poreška škofija 65. 9. zagrebška nadškofija 95. 10. somboteljska škofija na Ogorskem 20. 11. videmska nadškofija na Laškem 9. 12. po raznih družih škofijah 9. udov, torej skup 21.878 udov. Lanskega leta je družba štela 18.925 udov, torej je letos število poskočilo za 2953 družnikov. Izmed raznih škofij se je število udov

pri lavantinski škofiji za 1139, ljubljanski 1017 goriški 365, krški 286, tržaško-koperski 140 udov itd. pomnožilo.“

Razne vesti.

* (10.000 Amerikancev.) Nedavno so vsi dunajski listi z velikim veseljem poročali, da je 10.000 Amerikancev na potu k dunajski razstavi; najbolj veseli so bili gostilničarji in visoke cene še poviševali v nadi na prihod bogatih Amerikancev. Pa dozdej še nobeden Amerikanec se nij prikazal na Dunaji. Vest od 10.000 pa se je po prav smešnem načinu bila raztrosila. Neki dunajski trgovec je dobil iz Novega Jorka 10.000 dolarjev. Amerikanski trgovec, ko odpošlje denar, ob enem telegrafuje dunajskemu trgovcu: „10.000 Amerikancev na potu.“ Telegrafski uradnik misleč, da je govor o toliko ljudeh, pripoveduje stvar svojim znancom in tako se širi vest, dokler je ne zanese kak reportir v časnike. K dunajski razstavi pa se je dozdej v Ameriki še le 1200 obiskalcev za vožnjo v Evropo oglasilo.

* (Bučele napale.) Preteklo nedeljo je v nekem vrtu v Lincu odšel roj bučel po nepravem potu in večidel letel skoz odprto okno v pritlešno stanovanje dninarja, kjer se je njegova 16 let stara hčer ravno preoblačila. Bučele jo napadejo in ranijo po tisočih pikih. Našli so jo nezavedno, in njeno stanje je zelo nevarno.

* (Samomor.) V sredo jutro pride čudno lepa, črno oblečena ženska na Dunaji v neko kopel in terja eno sobo. Kratko potem, ko so ji vse pripravili, kar je treba za kopanje, slišijo domačini strel; vsi hite ostrašeni k sobi, iz koje se je pok slišal. Tu leži, na pol slečena, mlada ženska v smrtnem lecanju; ustrelila se je z novim, šesterocevnim revolverjem v levo prsno plat. Naglo pokličejo zdravnike; pa tem se zde vsi poskusi, jo zopet oživiti, odveč; po kratkem, bolečem borenju konča nesrečna samomortka življenje. Našli so v obleki poverilne papirje, kaže ime Ana Marija Slavecky; na mizi so ležale črno zapečateni pisma v Zagreb in v neki drugi kraj na Hrvaškem. Bila je stara kakih 26 let. V kadi, kjer se je umorila, ležalo je že veliko nabojev; tudi v žepih njene obleke so jih našli. Dozdeva se, da jo je ljubezni žal gnala k samomoru.

* (Velikanska svinja.) V ponedeljek so v Gradci eno svinjo zaklali, ki je bila za dunajsko razstavo odločena, pa jej dolgi pot iz Ogorskega po železnici nij posebno ugoden bil. Vagala je iztrebljena več ko de-

vet centov, torej toliko kakor prav velik vol. Meso te orjaške svinje se je takoj razprodalo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Dunajska borza še vedno ne more priti do navadnega rednega prometa. Pretečeni teden se je že kazalo, kakor da bi borza zopet prišla v pravi tir, pa naenkrat ustavi ena večjih bank „Wiener Wechselbank“ svoje plače in novi strah se je polastil borzijancev, papirji pa so zopet začeli padati. „Wechselbank“ je bila leta 1869 ustanovljena z imenovanim kapitalom pet milijonov goldinarjev v 15.000 delnicah po 200 gld., na katere se je 40% vplačalo. Banka je iz početka, kakor vsi enaki zavodi, izplačevala visoke dividende in sicer za l. 1870 po 17 gl., za leto 1871 po 25 gl. 50 kr. in za l. 1872 celo po 56 gl. Ta dividenda pa je samo na papirji stala in se nij izplačala. Banka je ustanovljala druge banke in iz tega vlekla velik dobiček, dokler so se taki papirji lahko spečali z visoko nadplačo. Leta 1872 so delnice bile popolnem vplačane, banka pa je hotela svoj kapital na 15 milj. gl. povišati, česar pa vlada vendar nij dopustila. Zdaj je banka morala svoje plače ustaviti, ker so od nje izdani papirji izgubili vso vrednost. Banka dolguje 15 milj. gld.; koliko je njene imenja, še nij znano. Upniki bodo gotovo veliko škodo imeli. S to banko v zvezi je bila „Lvovska banka“. Vladni komisar je preiskal njeno stanje in je našel tako slabo, da je zahteval likvidacijo banke. Da bi vlada raji iz početka bila strogeje postopala!

— Iz dunajske razstave. Pogozdenje na Krasu, najvažnejša ta grana vladne delavnosti, je v pavilonu ministerstva za poljedelstvo reprezentovano po relifu enega dela najpustejšega Krasa na Goriškem. Načrti v to od vlade ustanovljenih centralnih sadilnic, in izvrstno napravljen koreninjak (Wurzelherbarium) pod steklom in okvirom dajo spoznati, na katero stran in s kakim uspehom se tukaj dela. Več pisem, ki so obiskovalcem na razpolaganje, dajo hvalevredna pojasnila k zgodovini o opustelosti in zopet-pogozdevanju Krasa. Najprvo zagleda tu ogledovalec veličanski les za brodovje, razstavljen okolo dveh jadril iz Bukovine, ki ima dokazati, kaj more Kras dati, potem pa kažejo tudi različne, pri tesnjeni ladji potrebne nališpane lesove in razjasnijo na izrezanem ladjem tvorilu, iz krasovega lesa, kako se oni lesi upotrebljujejo. Po predstavljeni Krasa samega se ima ogledovalcu pokazati sta-

prišel do njega samega. Tako se v svetel Ruskej uže vse naslanja na posnemanje, vsakdo se zminja in veriži po svojem gospodu. Tudi trdè: nek čestni (titularni) svètnik, ko hitro so ga bili postavili za vodjo nekovej posebnej majhnej pisalnici, — da je precej odbral si sobico in odločil, da jej bode ime: „presidialni bureau“; postavil je pred duri nekove služnike z rudečimi našivi (aufschlag) in z resami; ti služniki so duri odpirali vsakemu prihodniku, če prav je v „presidialnem bureau-u“ jedva prostor imela navadna pisalna mizica.

Sprejemala je ljudi in vèla se v pričo njih najznamenitejša osoba moški (solidno) in jako uljudno, a ne različno. „Resno, resno in resno“ — omenjal je navadno, a o vsakej besedi je jako pomenljivo vselej strmel v obličje tistemu človeku, s katerim je govoril. Pa tega nij bilo prav nič treba, zato ne, ker je tistih deset uradnikov, ki so bili vse njemu poslušno uradniško krdelo, brezi te osornosti bilo v precejšnjem strahu, v takem, da je vsak, ko hitro ga je z daleč zagledal, takoj pustil delo, ravno vstopil se in čakal, da gospod odide po sobi. Njegov

navadni razgovor s poslušniki je bil resen in skoro le iz trih stavkov: „Kako ste se upali drzniti? Ali znate, s kom govorite? Ali veste, kedo stoji pred vami?“ Duše pa je bil dobre, dober je bil svojim znancom — in žrtvovalen; ali generalstvo mu je do cela zmelo razum. Ko je bil prejel generalstvo, kmalu se je nekako zapel in zmotil, da prav nič nij znal, kako se mora vesti. Če je bil sam s seboj, res je bil človek, poštena duša, mnogo-ozirno človek, a ne top; ali ko hitro je zašel v družčino, kder so bili ljudje po stanu le stopnjo nižji od njega, uže je bil tak, kakor zmóčen: molčal je — in njegovost je bila tem žalostnejša, ker je sam čutil, da bi izkušenejši moral uživati čas. Na obeh se mu je često poznala močna želja, da bi se vmesil v kak zanimljiv razgovor, ali gadržavala ga je misel: ali ne bi bilo preponižno, ali ne bi bilo prepriprosto, ali bi ne razkalil s tem svoje česti; nastopek takega premišljanja pak je zmirom bilo pusto molčanje, le redko kedaj je zinil kako besedo, s čemur vsem si je zaslužil najzagatnejše mrzljaštvo.

K tej znamenitejši osebi je bil

prišel naš Akakij Akakjevič, a prišel v naj nesrečnejšem času, samemu sebi o zelo neugodnej dobi, znamenitejši osebi pa o ugodnem. Znamenitejša osoba je sedela v svojem kabinetu in razgovarjala se z nekim nedavnim prišlecem: sè svojim starim prijateljem — uže od otroških let, s prijateljem, s katerim se nekoliko let nista videla. Ta trenotja mu oglasè, da čaka nekij Bačkorka. Povpraša zamolklo: kedo je, in izvedel je: neki uradnik. — „A mora počakati, zdaj ne utegnem,“ — rekel je znameniti mož. Pa mora se reči, da se je znameniti človek zlegal prav debelo: utegnil je, uže davno sta bila sè znancom razgovorila se o vsem, in uže davno sta trgala razgovor z dolgimi prenehljaji, le na lahko drug drugega tepljala po ramah in pristavljala: „tako je to, Ivan Abramovič!“ — „tako je to, Štepan Varlamovič!“ — ali vendar je uradniku poročil, da mora čakati, zato da je pokazal prijatelju, ki uže kedaj nij več služil, temuč počival doma na svojem gospodarstvu, — da mu je pokazal, kako dolgo časa uradniki čakajo v njegovej vstopnici.

(Dalje prih.)

nje in pred več leti pričeto pogozdovanje Krasa in njegovih nasledkov. Kulture kažejo povoljne rezultate v onih krajih, kjer so zelišča mogli zabraniti pred kozjo pašo, medtem ko nam prizor onih krajev, kjer pogozdovanje nij moglo braniti škodljivih nasledkov živinske paše, daje obupno podobo.

— Iz Pohorja pri Slov. Bistrici se nam piše 13. junija, da v vinogradih še precej kaže, da pa se grozdjiči le počasi razvijajo. Lani je v tem času že cvelo, letos pa še nobenega cveta nij videti. Druga kop je večidel končana, delavci so bili dražji mimo prejšnjih let. Vina malo, delo pa zmirom dražje, kam pridemo, če bode tako naprej šlo? —

— Od spodnje Donave se piše, da je vreme ugodno, in če stalno ostane, je upati bogata letina, kakoršne nij bilo od leta 1863 sem. Tudi po ostali Rumuniji, po južni Rusiji in v Krimu žita lepo kažejo.

— Iz Odese se še zmiraj dosti pšenice v Ljubljano privaža, odtod pa gre moka na Hrvaško in celo na Ogersko. Še te dni je bil tukaj žitni trgovec iz Karlovca in odpeljal več vagonov bele moke. Tukajšnji mlini imajo skozi dosti naročil na srednje moke.

Listnica uredništva. G. L. D.—k. v Arlici. Temu je kriv železniški urad v Vukreti. Obrnite se s pritožbo do direkcije južne železnice v Gradci. Štev. 131 je iz „Reifnig-a“ bila nazaj poslana. G. Dr. K. v Gr. Pride precej na vrsto in se nam zdi prav potrebno in v stvari in okolnostih izvrstno. Prosimo torej nadaljevanja. — Dopisniku iz Doba: Vašega odgovora dopisniku iz ribniške doline in hudobnemu dopisniku še hudobnejših „Novic“ ne tiskamo, ker bode končno obravnavanje pred sodnijo itak vse sčistilo. — G. K.—č.: Kdor smolo prijemlje se omaže — si mislimo v tej stvari. Stvar se sama sodi in občinstvo vendar nij slepo.

Opomenica.

Eksekutivne dražbe 16. junija: Petrovčičevo, 3472 gl. 20 kr., v Vrhnikih. — Speharjevo, 600 gl., v Črnomlju. — 19. junija: Hostonsko, 5820 in 9205 gl., 20 kr., v Celju. — 20. junija: Majnikovo, 1663 gl., v Idriji. — Panijanovo, 990 gl., v Črnomlju. — Hervatinovo, 1200 v Bistrici. — Vindiševo, 1090 gl. in Voglarjevo, 2340 gld., v Ptui. — Velinovo, 815 gl., v Kozjem. — Felberjeva, po 31.994, 3600, 4800, 2400, 200 in 1920 gold., v Mariboru. — 21. junija: Ramovseva, po 1272, 380, 300, 1040 gl. in Kramarjevo, v Ljubljani. — Stibiljevo, 3240 gl., v Vipavi. — Arbeiterjevo, 420 gl., v Ptui.

Umrlji v Ljubljani

od 10. do 12. junija.

Oto Jenač, kavár, 70 l., na pljuč. mrtudu. — Ema Vučer, posestniški otrok, 1 l., na oslavljenji. — Friderik Perce, dninar, 38 l., na pljuč. tuberkuloh. — Jozefa Valentinčič, delavsk otrok, 3 m., na sušici. — Jozefa Prohaska, godčevske vdove otrok, 11 m., na osepnicah. — Ant. Hrome, zemljašk otrok, 15 l., na opešanj. — Ernest Pogorelec, fotografsk otrok, 3 1/3 l., na pljuč. vnetji. — Janez Kalič, delavsk otrok, 14 m. in Urša Mervar, fabriška delavka, 70 l., na pljuč. mrtudu. — Vincenc Ješek, založnišk otrok, 16 m., na dušljivem kašlju. — Helena Črne, otrok gostilničarske vdove, 7 l., na difteriti. — Blaž Dolenc, krojašk otrok, 16 m., na otročjaku. — Jera Savru, ubožica, 83 l., na starosti. — Franc Seje, kočar, 48 l., na občni vodenici. — Helena Mikš, kajžarska vdova, 55 l., in Tine Storman, berač, 68 l., na oslavljenji. — Janez Strus, dninarsk otrok, 5 1/2 l., na pljučni vodenici. — Cecilija Anšič, otrok delavske vdove, 5 1/2 l., na osepnicah. — Marija Markič, krojaška soproga, 38 l., na pljuč. tuberk.

Tržne cene

v Ljubljani 14. junija t. l.

Pšenica 7 gl. 60 kr.; — reč 4 gl. 20 kr.; — ječmen 3 gld. 30 kr.; — oves 1 gl. 80 kr.; — ajda 3 gl. 80 kr.; — prosó 3 gl. 20 kr.; — koroza 3 gld. 70 kr.; — krompir 1 gl. 90 kr.; — fižol 5 gl. — kr. — masla funt — gl. 50 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2 1/4 kr.; — mleka bokal 10 kr.;

Tuji.

14. junija.

Evropa: Becher, Csander iz Dunaja. — Amalija pl. Retzenberg, Benih iz Saksonskega. — Géna. Palme iz Stokholma. — Krauseneck iz Trsta. — Lichtenstern z gospo iz Dunaja.

Pri Elefantu: Turnovsky iz Beljaka. — Bresler, Stalcer iz Kočevja. — Krabner iz Gotnice. — Zehntrizi, Somazi, Schoza iz Trsta. — Šušteršič iz Gorice.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

govedine funt 26 kr.; — teletine funt 30 kr.; — svinjsko meso, funt 32 kr.; — sena cent 1 gl. 20 kr.; — slame cent — gl. 90 kr.; — drva trda 6 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska bors 14. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	67 gld. 90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	"
1860 drž. posojilo . . .	99	" 75
Akcije narodne banke . . .	965	"
Kreditne akcije . . .	250	"
London . . .	112	"
Napol. . .	8	" 96
C. k. cekini . . .	—	"
Srebro . . .	111	" 75

Ne odgovoril bi g. Pourju na njegov „olikani“ „Odgovor“ v 117. listu „Sl. Naroda“, ker je pa tako „viteško“ pisal in zraven še moje poštenje napadal, sem primoran mu odgovoriti.

Premeteni ste dovolj, ker ste v Činkelnovem gospodarskem izkazu pet senožeti, mesto one, na kateri sta se žrebeta pasla in ki 4 1/2 orale meri, našli in 70 centov otave preračunili. Poglejte bolj in vidili boste, kdo je resnico govoril.

Dalje pravite, da l. 1871 je zrastle na oni senožeti 70 centov otave. (?) Žrebeta stase pa l. 1870 pasla, jo je toraj l. 1871 33 centov več zraslo. Zakaj ste samo 15 centov cenili?!

Da sta se žrebeta cele dni in noči pasla, Vam le oni verjame, kdor ne ve, da ste tudi v živinoreji, kakor v cenitvi „suhi“. —

Kar se obrekovanja tiče vedite, da meni nij za osobo ampak za splošni blagor z davki preobloženega ljudstva, da bi ga obvaroval še večjih davkov, kar se mu po enakih ceniteljih lahko pripeti.

O „dogodbi“ bi bili smeli molčati, kajti jaz sem kupec, se mi lahko pripeti taka vsakdanja „dogodba“. Če pa hočete, Vam jaz Vašo v spomin pokličem, katera je z „ričetom“ v sorodu! —

V Udmatu 13. junija 1873.

Bavdek,
posestnik štirih gruntov
386 oralov in vinski trgovec.

Gospod J. D—š v Mariboru

se prosi, da poravna svoj stari dolg z obrestmi in eks. stroški vred do 2. julija t. l., in če se bo njegovo ime objavilo in njegov značaj javno opisal.

(156—2)

M. P.

Trgovsk učenec

slovenščine in nemščine zmožen, ki je saj 4. normalno šolo izvršil, se sprejme v specerijski in železninski štacuni.

Natančneje se izve pri (154—2)

Administraciji „Slov. Naroda“.

Puške po niski ceni.

Ena risanca s damasciranimi cevi in z brzčkom (Schneller) velja 24, 26, 28, 30 gl., nerisana velja 11 gl. 80 kr., 13, 14, 15 gl., enocevka velja 6 gl. 50 kr., 7, 7 gl. 50 kr., dvocevka, ki se od zadaj baše, iz lepih povitih cev gravirana, velja 29, 31, 33, 35, 38, 40 do 100 gld. Lankaster 44, 46, 48, 50 gld. Šeststrelni revolver 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20 gld. Samokresi dvocevke 2 gld. 15 kr., 2 gld. 50 kr., 3 gld., enocevke 1 gld. 15 kr., 1 gld. 50 kr., 2 gld. Tudi imam tarče in izbine puške, in vsake sorte patrone po niski fabriški ceni; pošiljajo se po poštnem povzetju (Nachnahme). Kdor denar naprej pošlje, dobi provizijo.

Matej Soršak,

(153—2) v Kropi na Gorenjskem.

Ljubljanska filijala Štirske eskomptne banke

priporoča se za izvršitev

banknih opravil vsake vrste.

Po svojem banknem in menjalnem komptoiru **kupuje in prodaja vse vrednostne papire, eskomptira menjice** po obstoječem tarifu, izdaja **nakazila** na vsa avstrijsko-ogerska in tujezemska trgovinska mesta po najzmernejših pogojih in **posoja** najceneje na vse pri borsah notirane efekte in **valute** 70 do 80% kursne vrednosti. Njen bankni in menjalni komptoir ima zmerom **veliko zalogo vrednostnih papirov** in opravlja **vsako borsno naročilo z najkulantnejšimi pogoji**.

Dalje jemlje denarje na obresti in sicer daje zdaj:

a) na Giro-Conto (knjižico) 5% obresti brez odpovedi,

b) na blagajnične liste (Kassenscheine)

4% obresti brez odpovedi, 5% obresti proti 10dnevni odpovedi.

Za ugodno in davka prosto nalaganje glavnic priporoča filijala:

5 1/2% založna pisma avstrijske hipotekne banke

v kosovih po 100 in po 1000 gold., katera se v 50 letih s polno nominalno vrednostjo potem izžrebanja nazaj plačujejo in imajo kupone za 1. dan aprila in 1. dan oktobra;

5 1/2% založna pisma avstrijske hipotekne banke

v kosovih po 100 in po 1000 gold., katera se v 10 letih s polno nominalno vrednostjo potem izžrebanja nazaj plačujejo in imajo kupone za 30. dan junija in 31. dan decembra;

9% bone otomanskega zaklada od leta 1872., kateri se bodo izplačali

13. dan julija 1877. in 13. dan julija 1878. leta,

s kuponi za 1/13. dan januarija in 1/13. dan julija, v kosovih po 100 sterlinških liber.

Ker je filijala prodajo imenovanih papirov prevzela en commission, jej je moči izvršiti vsako naročilo po dnevnem kursu.

Končno filijala pozornost trgovcev in obrtnikov obrača še posebno na svojo samostalno

kreditno družbo

in jih vabi, naj pristopajo. Programi o organizaciji te družbe dobivajo se v komptoiru filijale na velikem trgu, štev. 239. (92—13)

Epileptičen krč ali božjast

zdravi pismeno poseben zdravnik za božjast **Dr. O. Killisch**, Berlin, Luisenstrasse 45. (255—65)

Pričujoče ima čez tisoč bolnikov v ozdravljenji.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.